
**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1995-1996 (*)

6 SEPTEMBER 1996

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 143
van het Wetboek van de
inkomstenbelastingen 1992**

(Ingediend door de heer Jozef Van Eetvelt)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 136 van het WIB 1992 bepaalt de voorwaarden waaraan men dient te voldoen om als persoon ten laste in aanmerking te worden genomen. Alzo dient de betrokkene op 1 januari van het aanslagjaar deel uit te maken van het gezin door er permanent en daadwerkelijk te wonen. Een persoon

(*) Tweede zitting van de 49e zittingsperiode.

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1995-1996 (*)

6 SEPTEMBRE 1996

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 143
du Code des impôts
sur les revenus 1992**

(Déposée par M. Jozef Van Eetvelt)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 136 du Code des impôts sur les revenus 1992 fixe les conditions auxquelles il faut satisfaire pour pouvoir être considéré comme étant à charge. C'est ainsi que l'intéressé doit faire partie du ménage et cohabiter effectivement et de façon permanente au 1er janvier de l'exercice d'imposition. Pour une per-

(*) Deuxième session de la 49e législature.

of kind ten laste betekent dat het belastingvrije minimumbedrag wordt opgetrokken als volgt :

sonne ou un enfant à charge, la quotité du revenu exemptée d'impôt est majorée comme suit :

		inkomsten 1995 — revenus 1995	inkomsten 1996 — revenus 1996
vrijgesteld minimum. — <i>quotité exemptée.</i>	— alleenstaande. — <i>isolé</i> — gehuwd. — <i>marié</i>	196 000 154 000	198 000 156 000
extra aftrek. — <i>majoration.</i>	— 1 kind. — <i>1 enfant</i> .. — 2 kinderen. — <i>2 en- fants</i> — 3 kinderen. — <i>3 en- fants</i> — vanaf het 4 ^e kind. — <i>à partir du 4e enfant</i> ..	41 000 107 000 240 000 240 000 + 148 000 per bijkomend kind. — <i>par enfant supplémentaire</i>	42 000 108 000 244 000 244 000 + 155 000 per bijkomend kind. — <i>par enfant supplémentaire</i>
voor gehandicapte. — <i>pour handicapé.</i>		41 000	42 000
voor kind < 3 jaar waarbij geen kinderopvang wordt afgetrokken. — <i>pour un enfant âgé de moins de 3 ans pour lequel il n'y a pas déduction de frais de garde.</i>		12 000	12 000

De bestaansmiddelen voor de kinderen ten laste zijn begrensd. Deze grenzen zijn :

Pour les enfants à charge, les ressources sont plafonnées comme suit :

		inkomsten 1995 — revenus 1995	inkomsten 1996 — revenus 1996
persoon ten laste. — <i>personne à charge.</i>	— indien gehuwd. — <i>marié</i> — alleenstaande. — <i>isolé</i>	71 000 107 000 142 000 (gehandicapt. — <i>handicapé</i>)	72 000 108 000 144 000 (gehandicapt. — <i>handicapé</i>)

De vaststelling van deze bestaansmiddelen geeft aanleiding tot onfaire en onlogische toestanden waarbij belastingplichtigen buiten hun wil om een aanzienlijke belastingverhoging ondergaan.

Meer specifiek betreft het de alleenstaande ouder die zorg draagt voor de opvoeding van de kinderen na een echtscheiding. Het kind ontvangt meestal een onderhoudsvergoeding van de andere ouder. Deze onderhoudsvergoeding is het gevolg van een rechterlijke beslissing. De betalende ouder kan deze vergoeding *a ratio* van 80 % in vermindering brengen van zijn belastbaar inkomen. Het kind dient dan wel 80 % van de ontvangen gelden als belastbaar inkomen te beschouwen. Gegeven een fiscale vrijstelling van 196 000 frank is er zelden een belastingsupplement voor het kind.

De opvoedende ouder ervaart dan de moeilijkheid omdat het kind, wil het nog ten laste zijn, maximaal 107 000 frank bestaansmiddelen mag hebben.

La détermination de ces ressources donne lieu à des situations injustes et illogiques dans lesquelles les contribuables subissent une augmentation sensible de leur impôt.

Il s'agit plus spécifiquement du parent isolé qui a la charge de l'éducation des enfants après un divorce. L'enfant reçoit généralement une pension alimentaire de l'autre parent. Cette pension alimentaire est versée en vertu d'une décision judiciaire. Le parent qui la verse peut la déduire de son revenu imposable à raison de 80 %, l'enfant devant, quant à lui, considérer comme imposables 80 % des sommes perçues. Du fait de l'exemption fiscale d'un montant de 196 000 francs, l'enfant ne doit que rarement supporter un supplément d'impôt.

Le parent qui a la charge de l'éducation de l'enfant rencontre alors un problème, dès lors que, pour rester à charge, l'enfant ne peut percevoir des ressources supérieures à 107 000 francs.

Volgende voorbeeld toont deze problematiek duidelijk aan :

Kris, 17 jaar oud, kind van gescheiden ouders, studeert. De vader betaalt elke maand 10 000 frank onderhoudsgeld voor zijn dochter. In de maand augustus doet Kris een vakantiejob als kassierster in een warenhuis. Zij verdient daarmee 40 000 frank.

De totale inkomsten van Kris bedragen dus 160 000 frank. Voor de fiscus heeft zij een belastbaar inkomen van $160\,000 \times 80\% = 128\,000$ frank.

Gelet op de fiscale vrijstelling tot 196 000 frank per alleenstaande betaalt Kris geen belasting. Doch de moeder van Kris, die zorgt voor de opvoeding, wordt benadeeld omdat Kris, fiscaal gezien, niet meer als ten laste beschouwd wordt. Dit impliceert dat zij een belastingsupplement van ongeveer 10 000 frank dient te betalen. Mochten er meer kinderen in het gezin zijn, dan zou het belastingsupplement zeer aanzienlijk zijn en oplopen tot tienduizenden franken.

Dit neveneffect kan niet de bedoeling van de wetgever geweest zijn.

Artikel 143 van het WIB 1992 stelt echter dat bepaalde inkomsten niet in aanmerking worden genomen om de bestaansmiddelen te berekenen. Alzo worden kinderbijslagen, kraamgelden, adoptiepremies, tegemoetkomingen van de schatkist voor gehandicapten, bezoldigingen voor gehandicapten die in beschutte werkplaatsen arbeiden, beroepsinkomsten door een dienstplichtige verkregen in het jaar waarin zijn militaire dienst of dienst als gewetensbezwaarde heeft aangevangen en zelfs achtergestelde onderhoudsgelden van voorbije jaren, niet in aanmerking genomen voor het bepalen van de bestaansmiddelen.

Het onderhavige voorstel wenst alle onderhoudsgelden en niet alleen de achtergestelde, buiten beschouwing te laten om de bestaansmiddelen vast te stellen. Hierdoor worden de belastingplichtigen niet meer buiten hun wil om, fiscaal benadeeld.

J. VAN EETVELT

L'exemple suivant illustre clairement le problème :

Brigitte, âgée de dix-sept ans et fille de parents séparés, est étudiante. Le père paie chaque mois 10 000 francs de pension alimentaire pour sa fille. Au cours du mois d'août, Brigitte travaille comme caissière dans un supermarché, ce qui lui procure un revenu de 40 000 francs.

Les revenus de Brigitte se montent donc, au total, à 160 000 francs. Pour le fisc, elle a un revenu imposable de $160\,000 \times 80\% = 128\,000$ francs.

Vu l'exemption fiscale à concurrence d'un montant de 196 000 francs par personne isolée, Brigitte ne paie pas d'impôt. Par contre, la mère de Brigitte, qui a la charge de son éducation, subit un préjudice, du fait que Brigitte n'est plus considérée comme étant fiscalement à sa charge. Il s'ensuit qu'elle doit payer un supplément d'impôt d'environ 10 000 francs. A supposer que le ménage comporte plusieurs enfants, le supplément d'impôt serait très important et pourrait atteindre des dizaines de milliers de francs.

Cet effet secondaire ne saurait avoir été voulu par le législateur.

Or, l'article 143 du CIR 1992 dispose qu'il est fait abstraction de certains revenus pour déterminer le montant des ressources. C'est ainsi que ne sont pas pris en considération : les allocations familiales, les allocations de naissance, les primes d'adoption, les allocations à charge du Trésor qui sont octroyées aux handicapés, les rémunérations perçues par les handicapés en raison de leur travail dans un atelier protégé, les revenus professionnels recueillis par un milicien pendant l'année au cours de laquelle a débuté son service militaire ou son service en qualité d'objecteur de conscience et même les pensions alimentaires d'années précédentes qui ont été versées rétroactivement.

La présente proposition de loi vise dès lors à faire abstraction de toutes les pensions alimentaires, et pas seulement des pensions alimentaires versées rétroactivement, pour déterminer le montant des ressources, ce qui permettra d'éviter aux contribuables d'être pénalisés sur le plan fiscal.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 143, 5°, van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 5° uitkeringen of aanvullende uitkeringen tot onderhoud die de belastingplichtige heeft ontvangen ter uitvoering van een verplichting op grond van de artikelen 203, 203*bis*, 205, 205*bis*, 206, 207, 213, 221, 223, 301, 303, 306, 307, 307*bis*, 308, 311*bis*, 334, 336, 339*bis*, 364, 370, 475*bis*, of 475*quinquies* van het Burgerlijk Wetboek en van de artikelen 1258, 1271, 1280, 1288, of 1306 van het Gerechtelijk Wetboek, zomede de kapitalen die zulke uitkeringen vervangen. »

Art. 3

Deze wet treedt in werking vanaf het aanslagjaar 1997.

20 juli 1996.

J. VAN EETVELT

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 143, 5°, du Code des impôts sur les revenus 1992 est remplacé par la disposition suivante :

« 5° des rentes alimentaires ou rentes alimentaires complémentaires payées au contribuable en exécution d'une obligation résultant des articles 203, 203*bis*, 205, 205*bis*, 206, 207, 213, 221, 223, 301, 303, 306, 307, 307*bis*, 308, 311*bis*, 334, 336, 339*bis*, 364, 370, 475*bis* ou 475*quinquies* du Code civil et des articles 1258, 1271, 1280, 1288 ou 1306 du Code judiciaire, ainsi que des capitaux versés en remplacement de ces rentes. »

Art. 3

La présente loi entre en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 1997.

20 juillet 1996.